

WOJEWODA ŚLĄSKI

OR - 0114 / 31 / 2005
22.03.2005
MP / Urząd
OK / Ateneum
Biuro Księgi

Katowice
PN-N-0911/169/R/05

Ciepłota
31.03.2005

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVII/154/2005 Rady Gminy Bojszowy z dnia 11 lutego 2005r. w sprawie ustalenia zasad zwrotu wydatków na zasiłki celowe i okresowe oraz pomoc rzeczową z wyłączeniem pomocy na ekonomiczne usamodzielnienie w części określonej w § 5 ust. 3 i § 6 - w zakresie w jakim wskazują podmiot upoważniony do wydania decyzji oraz w § 2 i § 5 ust. 2, jako niezgodnej z przepisem art. 96 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004r. (Dz. U. Nr 64, poz. 593 z późn. zm.).

UZASADNIENIE

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Bojszowy, działając m.in. na podstawie art. 96 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej, ustaliła zasady zwrotu wydatków na zasiłki celowe i okresowe oraz pomoc rzeczową z wyłączeniem pomocy na ekonomiczne usamodzielnienie.

Rada gminy posiada stosowną kompetencję do podjęcia uchwały w przedmiotowej sprawie, wynikająca z przepisu art. 96 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej, stanowiącego delegację do wydania aktu prawa miejscowego w rozumieniu art. 40 ustawy o samorządzie gminnym, określającego zasady zwrotu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej obejmujące usługi, pomoc rzeczową, zasiłki na ekonomiczne usamodzielnienie, zasiłki okresowe i zasiłki celowe, będące w zakresie zadań własnych (art. 96 ust. 4 w związku z art. 96 ust. 2 ustawy).

Z normatywnego charakteru przedmiotowej uchwały wynika konieczność formułowania jej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, co oznacza, że w jej treści nie mogą znaleźć się regulacje nie znajdujące uzasadnienia w normie zawierającej delegację ustawową. Organ nadzoru podziela w całości pogląd wyrażony w uzasadnieniu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5 listopada 1986r., iż upoważnienie ustawowe podlega zawsze ścisłej, literalnej wykładni; domniemanie objęcia upoważnieniem materii w nim nie wymienionych w drodze np. wykładni celowościowej nie może zasadniczo wchodzić w rachubę (orzecz. TK z 05.11.1986r., U 5/86, OTK 1986/1/1). Przywołana wyżej delegacja do wydania aktu wykonawczego, wynikająca z przepisu art. 96 ust. 4 ustawy nie obejmuje uprawnień do formułowania przepisów regulujących prawo ubiegania się o określone świadczenia w sytuacjach,

gdy dochód osoby lub rodziny przekracza kryterium dochodowe określone w art. 8 ust. 1 ustawy, czyniąc wydane w tym zakresie postanowienia § 2 uchwały sprzecznymi z prawem.

Należy nadto wskazać, że postanowienia § 5 ust. 2 uchwały stanowią powtórzenie przepisów art. 104 ust. 3, art. 110 ust. 7 i 8 przywołanej ustawy - określających tryb i formę działania organu uprawnionego do rozstrzygania o przyznaniu świadczenia oraz wymogi stosownej decyzji administracyjnej. Podobnie regulacje § 5 ust. 3 i § 6 uchwały - w zakresie, w jakim wskazują podmiot uprawniony do wydania decyzji administracyjnej modyfikują przepisy rangi ustawowej wynikające z art. 110 ust. 7 i 8 ustawy. Wprowadzenie przez ustawodawcę przedmiotowych regulacji pozbawia organ jednostki samorządu terytorialnego prawa stanowienia w tym zakresie norm o charakterze powszechnie obowiązującym w drodze aktu wykonawczego.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy prawa miejscowego jest niedopuszczalne (por. wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003r., sygn. II SA/Ka 1831/02, niepublikowany; wyrok NSA z dnia 19 sierpnia 2002r., sygn. II SA/Ka 508/02, niepublikowany). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 października 1999r. (syg. II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17) trafnie zauważył, że „uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy.”

W przypadku aktów prawa miejscowego przekroczenie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa. Rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu udzielonego przez ustawę upoważnienia w zakresie tworzenia przepisów wykonawczych, a w tych działaniach nie może tego upoważnienia zawężyć i przekraczać. Wydając akty będące źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP) musi respektować zakres delegacji zawartej w aktach prawnych wyższego rzędu, powstrzymując się od wypełniania ich treści postanowieniami ustawy (por. wyrok NSA z dnia 28 lutego 2003r., sygn. akt I SA/Lu 882/02).

Uwzględniając wskazane wyżej okoliczności rozstrzygnięcie należy uznać za uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Otrzymują:

1. Rada Gminy Bojszowy
za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
2. a/a.

wz. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

I WICEWOJEWODA